

Disposició final primera. *Facultat de desplegament.*

S'habilita el Govern per desplegar mitjançant reglament el que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final segona. *Títols competencials.*

L'article 1 es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.1a, 13a i 18a de la Constitució.

L'article 2 es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a i 21a de la Constitució.

L'article 3 es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a i 18a de la Constitució.

L'article 4 es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a i 20a de la Constitució.

Disposició final tercera.

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 23 de juny de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Aquest Reial decret llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 154, de 28-06-2000.)

11835 REIAL DECRET LLEI 5/2000, de 23 de juny, de mesures urgents de contenció de la despesa farmacèutica pública i de racionalització de l'ús dels medicaments. («BOE» 151, de 24-6-2000, i «BOE» 154, de 28-6-2000.)

La protecció social davant de situacions de necessitat i, de manera específica, l'enfortiment del sistema nacional de salut constitueixen prioritats fonamentals en l'acció de Govern. L'evolució dels pressupostos sanitaris no és sinó una confirmació fefaent de la importància qualitativa que han anat adquirint aquests objectius.

Amb tot, sembla imprescindible que l'esforç pressupostari que es manté quedi ordenat de manera que s'assoleixin més adequadament els objectius generals del sistema nacional de salut mentre s'hi va incorporant la cobertura de necessitats emergents, que s'ha de veure acompanyada d'un increment apreciable en els nivells de qualitat de l'atenció dispensada.

A l'hora de plasmar els objectius i les actuacions assenyalades, preocupa en gran manera la considerable incidència de la despesa farmacèutica en la despesa sanitària total. Per això, a fi d'aconseguir un aprofitament millor dels recursos existents, s'han d'adoptar mesures urgents orientades tant a la contenció de la despesa farmacèutica pública com a la promoció de l'ús racional dels medicaments. Atesa la naturalesa i la urgència d'aquestes mesures, convé no demorar-ne l'aplicació i, en conseqüència, promoure'n la posada en pràctica immediata de manera que puguin ser ja operatives en l'execució del pressupost vigent.

En aquesta línia d'actuació, és necessari revisar els marges corresponents a les oficines de farmàcia i als magatzems farmacèutics, així com adoptar un altre tipus de mesures orientades a fomentar l'ús de medicaments genèrics i a actualitzar la normativa reguladora de la publicitat dels medicaments d'ús humà.

D'altra banda, en el marc de la política liberalitzadora que el Govern du a terme, es considera imprescindible

flexibilitzar alguns aspectes relacionats amb la dispensació de medicaments a través d'oficines de farmàcia i, en concret, amb els qualificats de publicitaris, per als quals s'introdueix una mesura d'on poden derivar avantatges per als usuaris per mitjà de reduccions en els preus d'aquests productes.

Les diferents mesures considerades estan destinades a propiciar avenços en la cobertura pública de les necessitats sanitàries i constitueixen un pas endavant per a una ordenació millor del sector.

En l'adopció d'aquestes mesures, que s'integren en el conjunt més ampli de les que adopta el Govern, concorre, per la seva naturalesa i la seva finalitat, la circumstància de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució per a la utilització del reial decret llei, requisit imprescindible, com ha recordat, d'altra banda, la jurisprudència constitucional.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Sanitat i Consum, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de juny de 2000, en ús de l'autorització que concedeix l'article 86 de la Constitució,

DISPOSO:

Article 1. *Preu de venda al públic de les especialitats farmacèutiques publicitàries.*

S'afegeix una disposició addicional vuitena a la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, amb el contingut següent:

«Disposició addicional vuitena.

El preu fixat en l'envàs de les especialitats farmacèutiques publicitàries es considera com a preu màxim de venda al públic. S'ha d'establir mitjançant reglament el descompte màxim aplicable per les oficines de farmàcia a aquestes especialitats.»

Article 2. *Marge de les oficines de farmàcia.*

U. Es modifica l'article 1 del Reial decret 165/1997, de 7 de febrer, pel qual s'estableixen els marges corresponents a la dispensació al públic d'especialitats farmacèutiques d'ús humà, que queda redactat de la manera següent:

«1. El marge professional de les oficines de farmàcia per dispensació i venda al públic d'especialitats farmacèutiques d'ús humà es fixa en el 27,9 per 100 sobre el preu de venda al públic sense impostos, per a les especialitats el preu de venda de laboratori de les quals sigui igual o inferior a 13.035 pessetes. Per a les presentacions d'especialitats farmacèutiques de preu de venda de laboratori superior a 13.035 pessetes, el marge és de 5.580 pessetes per envàs.

2. Sens perjudici d'això anterior, el marge professional de les oficines de farmàcia per dispensació i venda al públic d'especialitats farmacèutiques genèriques es fixa en el 33 per 100 sobre el preu de venda al públic sense impostos.

3. En el cas de dispensació d'especialitats farmacèutiques publicitàries, les oficines de farmàcia disposen de la facultat d'aplicar descomptes de fins al 10 per 100 en el preu de venda al públic inclosos els impostos, fixat en l'envàs, que es considera el preu màxim de venda al públic, d'acord amb el que preveu la disposició addicional vuitena de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament.»

Dos. Les modificacions que, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, es puguin fer respecte

del marge de les oficines de farmàcia o dels descomptes aplicables a les especialitats farmacèutiques publicitàries es poden efectuar mitjançant reglament d'acord amb la normativa específica aplicable. En el marc d'aquesta habilitació, es poden actualitzar anualment els marges als quals es refereix aquest article, tenint en compte l'evolució de l'índex de preus de consum, la variació del producte interior brut i l'augment de les vendes de les oficines de farmàcia.

Article 3. *Determinació dels marges de les oficines de farmàcia pel subministrament d'especialitats farmacèutiques al sistema nacional de salut.*

1. S'afegeix una disposició addicional al Reial decret 165/1997, de 7 de febrer, pel qual s'estableixen els marges corresponents a la dispensació al públic d'especialitats farmacèutiques d'ús humà, amb la redacció següent:

«Els marges de les oficines de farmàcia, corresponents a les receptes d'especialitats farmacèutiques dispensades amb càrrec a fons de la Seguretat Social o a fons estatals afectes a la sanitat, s'estableixen aplicant a la facturació mensual de cada oficina de farmàcia per les receptes esmentades l'escala de deduccions següent:

Vendes. Total PVP IVA Fins a pessetes	Deducció — Pessetes	Resta fins a (pessetes)	Percentatge aplicable
4.600.000	0	6.200.000	7
6.200.000	112.000	8.300.000	8
8.300.000	280.000	17.100.000	9
17.100.000	1.072.000	29.600.000	10
29.600.000	2.322.000	42.000.000	11
42.000.000	3.686.000	D'ara endavant.	13

La facturació mensual s'ha de calcular en termes de preu de venda al públic incrementat amb l'impost sobre el valor afegit.»

2. El Govern ha de regular el procediment a seguir per aplicar el que estableix l'apartat anterior quan es tracti de receptes d'especialitats farmacèutiques dispensades amb càrrec a la Mutualitat de Funcionaris de l'Administració Civil de l'Estat (MUFACE), a la Mutualitat General Judicial (MUGEJU) i a l'Institut Social de les Forces Armades (ISFAS).

3. Les modificacions que, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, es puguin fer respecte al que disposa aquest article es poden efectuar mitjançant reglament d'acord amb la normativa específica aplicable. En el marc d'aquesta habilitació, es poden actualitzar anualment els marges als quals es refereix aquest article, tenint en compte l'evolució de l'índex de preus de consum, la variació del producte interior brut i l'augment de les vendes de les oficines de farmàcia.

Article 4. *Marge dels magatzems farmacèutics.*

1. Es modifica l'article 1 del Reial decret 164/1997, de 7 de febrer, pel qual s'estableixen els marges corresponents als magatzems a l'engròs per la distribució d'especialitats farmacèutiques d'ús humà, que queda redactat de la manera següent:

«El marge dels magatzems farmacèutics en la distribució de les especialitats farmacèutiques d'ús humà es fixa en el 9,6 per 100 del preu de venda

del magatzem sense impostos, per a les especialitats el preu de venda de laboratori de les quals sigui igual o inferior a 13.035 pessetes. Per a les presentacions d'especialitats farmacèutiques de preu de venda de laboratori superior a 13.035 pessetes, el marge és de 1.384 pessetes per envàs.»

2. Les modificacions que, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, es puguin fer en relació amb el marge dels magatzems farmacèutics es poden efectuar mitjançant reglament d'acord amb la normativa específica aplicable. En el marc d'aquesta habilitació, es pot actualitzar anualment el marge al qual es refereix aquest article, tenint en compte l'evolució de l'índex de preus de consum, la variació del producte interior brut i l'augment de les vendes dels magatzems farmacèutics.

Article 5. *Promoció d'especialitats farmacèutiques.*

A efectes d'una racionalització més gran de les activitats de promoció d'especialitats farmacèutiques, el Govern, abans del 31 d'octubre de 2000, ha d'actualitzar els articles 17 i 18 del Reial decret 1416/1994, de 25 de juny, pel qual es regula la publicitat dels medicaments d'ús humà.

Disposició transitòria única.

1. A l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, les existències d'especialitats farmacèutiques que hi hagi als magatzems a l'engròs i a les oficines de farmàcia, així com les que els subministrin els laboratoris farmacèutics amb preus calculats amb els marges antics, es poden vendre o dispensar als preus esmentats fins al dia 31 de juliol de 2000.

A partir del dia 1 d'agost de 2000 els subministraments dels magatzems s'han d'ajustar al que estableix aquest Reial decret llei.

2. A partir de l'1 d'agost de 2000 els laboratoris només han de subministrar especialitats farmacèutiques en les quals figuri el preu calculat d'acord amb els nous marges, bé amb nous cartonatges o bé reetiquetant els actuals amb etiquetes adhesives.

En les especialitats que canvien de preu, i per identificar que el preu de venda al públic està calculat en funció dels nous marges, al costat del preu hi han de figurar les sigles M.E.

L'etiquetatge només l'ha de fer el laboratori preparador en les seves instal·lacions centrals.

3. A partir del dia 1 d'agost de 2000, el preu de venda al públic de les especialitats farmacèutiques que canvien de preu per l'aplicació dels nous marges és el que figuri amb les sigles M.E. a què es refereix l'apartat anterior o bé que resulti d'aplicar sobre el preu antic la minoració corresponent.

La facturació de les receptes d'especialitats farmacèutiques a càrrec del sistema nacional de salut, tancada fins al 31 de juliol de 2000, s'ha de liquidar amb els preus anteriors. Les facturacions tancades a partir de l'1 d'agost de 2000 s'han de liquidar amb els nous preus i l'escala de deduccions que recull l'article 3 d'aquest Reial decret llei.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Facultat de desplegament.*

S'habilita el Govern per desplegar mitjançant reglament el que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final segona. *Títols competencials.*

El que disposa aquest Reial decret llei té el caràcter de legislació d'aplicació general dictada a l'empara de l'article 149.1.16è de la Constitució.

Disposició final tercera.

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 23 de juny de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Aquest Reial decret llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 154, de 28-6-2000.)

11836 REIAL DECRET LLEI 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis. («BOE» 151, de 24-6-2000, i «BOE» 154, de 28-6-2000.)

I

El principal objectiu de la política econòmica que du a terme el Govern és aconseguir un ritme de creixement econòmic que permeti continuar aproximant els nivells de renda per capita i d'ocupació d'Espanya als de les economies més desenvolupades. Per a això, la política econòmica ha de mantenir la línia ja empresa i avançar en el procés de liberalització i flexibilització del marc econòmic en què operen els agents productius.

La participació del nostre país en la moneda única representa un nou entorn d'actuació en el qual s'ha transferit la responsabilitat de la política monetària al Banc Central Europeu, s'ha perdut el tipus de canvi com a instrument de guany de competitivitat nominal i la política fiscal s'ajusta als compromisos adquirits en el Pacte d'estabilitat i creixement.

En aquest marc, favorable a l'estabilitat macroeconòmica, la política d'oferta adquireix una rellevància singular, ja que es constitueix en l'instrument essencial per assegurar el manteniment d'un creixement elevat i generador d'ocupació. Així, aquesta política ha de buscar dos objectius fonamentals. D'una banda, dotar l'oferta productiva espanyola de la flexibilitat necessària per afrontar els augments de demanda sense generar desequilibris macroeconòmics. De l'altra, incentivar la capacitat de creixement potencial de la nostra economia, com a element de garantia del procés de convergència real. Per obtenir aquestes finalitats és condició imprescindible l'existència d'uns mercats de béns i serveis amb un elevat nivell de competència, fet que permet l'aparició de noves oportunitats d'inversió i una evolució adequada dels costos unitaris de producció de l'economia espanyola.

Al seu torn, en línia amb el que s'ha acordat al Consell Europeu de Lisboa, és imprescindible establir condicions competitives en mercats vitals per a l'activitat econòmica per promoure la incorporació de noves tecnologies i incentivar l'accés generalitzat de la nostra població a la denominada «societat del coneixement».

Addicionalment, atès el fort increment de l'activitat econòmica de l'economia espanyola en els últims tri-

mestres, aquest tipus de mesures adquireix una rellevància i una urgència especials per tal de garantir la permanència en el temps d'aquesta fase d'expansió econòmica.

En síntesi, l'objectiu fonamental de les mesures que conté aquest Reial decret llei, que forma part d'un paquet global de mesures de liberalització de l'economia espanyola, és augmentar la capacitat de creixement potencial i la productivitat de la nostra economia, bases del procés de convergència dels nivells de renda i ocupació amb els de la resta de països de la Unió Europea.

II

El títol I, que es consagra a la liberalització dels mercats energètics, incideix en els aspectes que dificulten o retarden una competència efectiva i dona més transparència perquè el consumidor prengui decisions amb un nivell d'informació adequat.

Quant als hidrocarburs líquids, s'actua, d'una banda, establint les condicions per a l'obertura de l'accionariat de la principal companyia logística i garantint la publicitat de les condicions i els preus que es practiquen a través de la Comissió Nacional d'Energia. De l'altra, es promou la instal·lació de les estacions de servei en grans superfícies i es limita el nombre d'instal·lacions de venda de productes petrolífers dels grans operadors. Finalment, s'imposa l'obligació de comunicar els preus practicats per les diferents estacions de servei, per tal d'informar-ne puntualment els consumidors. Es tracta, per tant, de facilitar la comercialització a l'engròs amb actuacions en la logística primària i de promoure una competència més gran en la distribució minorista.

En el sector del gas natural, les actuacions van encaminades fonamentalment a facilitar l'entrada de nous comercialitzadors, a millorar la gestió tècnica del sistema gasista i a accelerar el calendari de liberalització. Per a això, s'obre l'accionariat de la principal empresa transportista, a la qual s'encomanen les funcions del gestor tècnic del sistema, figura que es crea, amb la qual cosa s'aconsegueix més objectivitat i transparència en la utilització d'instal·lacions de transport. A més, s'assigna el 75 per 100 del gas procedent d'Algèria, a través del gasoducte del Magreb, al gestor tècnic del sistema, el qual ha d'utilitzar aquest gas per a subministrament a tarifes, i el 25 per 100 restant es destina al mercat liberalitzat mitjançant un procediment objectiu i transparent. Finalment, s'avança el calendari de liberalització, i amb això l'obertura del mercat és del 72 per 100 a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei i completa per a tots els consumidors l'1 de gener de 2003, i es redueix el període d'exclusivitat dels distribuïdors ubicats en una determinada zona geogràfica.

Respecte al sector elèctric, s'avança en la introducció de la competència, limitant l'increment de nova potència instal·lada als grups elèctrics que tenen una quota significativa i establint l'obligació que determinades instal·lacions de producció en règim especial amb dret a incentiu compareguin al mercat a l'engròs per abocar els seus excedents. A més, es facilita la intervenció de nous operadors en el sistema elèctric mitjançant la instrumentació de noves formes de contractació dels comercialitzadors i s'estableixen les bases per a l'adquisició d'energia elèctrica a termini.

D'altra banda, es continua aprofundint en la liberalització del subministrament elèctric. Així, d'una banda, es facilita l'exercici de la condició de consumidor qualificat mitjançant la simple certificació de l'empresa distribuïdora per als consumidors que no vulguin actuar com a agents del mercat. De l'altra, es desenvolupa una estructura de tarifes d'accés a les xarxes que permeti als grans consumidors accedir al mercat com a con-